

Sài Gòn trong ký ức.

SÀI GÒN TRĂM NHỚ CHẰNG QUÊN

Sài Gòn luôn là mảnh đất đặc biệt mà đối với ai đã có dịp sống một thời gian tại mảnh đất này sẽ cảm thấy được nỗi nhớ khôn nguôi chôn chặt ở đáy lòng khi rời đi.

THỜI TIẾT

“Thời tiết Sài Gòn cũng như con gái Sài Gòn vậy, mưa nắng thất thường!”. Đó là câu cửa miệng quen thuộc của những ai sống lâu năm ở Sài Gòn nói với nhau hay chỉ đơn giản là nói với một người bạn, vừa gặp mặt. Nhiều khi bạn đang mãi mê suy nghĩ thì một cơn mưa bất chợt đổ xuống, sau đó trời lại hừng nắng như chưa hề có mưa, là điều vốn không lạ ở Sài Gòn.

Mưa nắng Sài Gòn thất thường như tính nết người con gái tuổi mới lớn, nhanh đến nhanh đi, vội vã để rồi chợt nhớ mong manh, dịu dàng tha thiết nhưng cũng thật đáng yêu.

Mưa Sài Gòn thường đột ngột, nặng hạt và rất nhanh. Vừa nắng đó, nắng gay gắt nhưng chỉ vài phút sau trời dịu lại, âm ỉ vài tiếng sấm rồi mưa.

Mưa rơi từng hạt thành những sợi dài in trên ngọn đèn, đường phố ướt sũng ngập nước trong mưa.

Sài Gòn chỉ có hai mùa mưa nắng rõ rệt, không có khoảng thời gian chuyển mùa như miền Bắc hay miền Trung. Nắng ban mai còn vương hơi sương lành lạnh từ kênh rạch, sông ngòi. Cơn gió thoảng qua cũng làm thấy sắc se một nỗi nhớ.

Sài Gòn nắng, Sài Gòn mưa giữa ồn ào của cuộc sống bon chen chốn đô thành, giữa công việc ngập đầu, của nhịp sống bộn bề. giữa những đông vui, tấp nập ấy ta không còn cảm giác cô đơn, lạc lõng dù chỉ có một mình.

Cần một bờ vai nương tựa, ta thấy mình vẫn còn đủ mạnh mẽ, vững vàng bước đi đến tận cùng ước mơ của mình. Nắng đến mưa đi, ngày lại hiện hiện ngoài ô cửa nhỏ, nhàn lan vẫn tốt tươi, bốn mùa đơm bông, hương đưa thoang thoảng, ngọt ngào.

Trưa Sài Gòn. Có một thành phố một màu vàng nắng chói chang nhưng nắng Sài Gòn dịu dàng hơn rất nhiều. một ly chè, một ly kem, một ly trà đá mát lạnh làm tan cơn khát và xua đi giọt mồ hôi còn vương trên má. Trưa nắng ta cũng có thể la cà trong siêu thị để mua sắm, vào nhà sách đọc thỏa thích những cuốn sách hay.

Rồi chiều về, Sài Gòn sau những cơn mưa bất chợt, ta thấy cái lạnh của sương đêm bình yên, tĩnh lặng của thành phố cả một ngày ồn ào, náo nhiệt. Thật thú vị nếu cùng bạn bè ngồi quán café gọi một ly café rồi ngồi bên cửa sổ hít hà hương thơm café rồi ngắm phố phường vội vã trong cơn mưa, cảm giác thật nhẹ nhàng, yên ổn trong khoảng không tĩnh lặng, bất chợt vang lên bài hát: Sài Gòn nắng không đổ lửa, chỉ làm đổ chút mồ hôi, giọt mồ hôi long lanh mằn mặn thấm đẫm mùi người càng nhớ nhau thêm...". Từng dòng người xe cộ cứ mãi miết ngược xuôi.

Có những đêm Sài Gòn mưa, khuya giật mình thức giấc, nghe tiếng mưa dội trên mái nhà, xen kẽ là nhịp tiếng đồng hồ tích tắc, buông rơi lạnh lót tiếng rao hàng đêm khuya, một tô hủ tiếu bán dạo, một trái bắp nóng hổi, hay một củ khoai lang nướng còn ấm trên tay, ta thấy lòng mình dâng lên những hạnh phúc.

Sài Gòn nắng, Sài Gòn mưa, những khúc biến tấu nhịp nhàng của bốn mùa trong một ngày thật là tuyệt duyệt, gắn bó, mưu sinh với mảnh đất này, ta cảm nhận nơi đây là quê hương thứ hai. Tình yêu Sài Gòn trong ta một tình yêu nhẹ nhàng và sâu lắng.

Sài Gòn - những ngày không nắng, không mưa, không vương bận một tạp âm nào nhẹ nhàng, thanh thang đến lạ. Đi bộ dọc theo con đường trở về nhà, không vội vàng, chẳng bận tâm điều gì, cứ thả hồn theo từng bước chân. Dừng lại ở một quán hủ tiếu đầu xóm trọ "Chú ơi, hủ tiếu khô bò viên nhé!". Vẫn như thường lệ, gọi tô hủ tiếu, ngồi vào bàn, loay hoay tìm ớt, tìm chanh, tìm dưa, tìm nước chấm chất đầy cả bàn mới an tâm mà ngồi đợi. Chú mang vội tô hủ tiếu, nở nụ cười như một thói quen. Không buồn, không vui nhưng trong lòng bỗng thấy bình yên.

Sài Gòn - những ngày vào hè, nóng không tường, mọi người ra đường không quên bao tay, bao chân, khẩu trang kín mặt để chống chọi với thời tiết bức bối này. Vẫn con đường từ trường về nhà, vẫn những suy nghĩ vu vơ lướt qua, nhưng hôm nay bước chân có phần nhanh hơn vì trời nắng nóng. Đến xóm trọ, chào bà ngoại bán nước đầu ngõ, bà cười và nói "Nắng nóng quá ha con". Mình cười chạy vội về nhà.

Sài Gòn - những ngày vào mùa mưa, những cơn mưa bất chợt ập xuống mà chẳng báo trước, cái không khí ẩm ướt làm con người cũng cảm thấy không mấy thoải mái, nhất là khi ở trên lớp và tội nghiệp đồng quần áo vừa mới phơi. Tan học, con bạn gọi với theo "Tao cho quá giang về nè", đến đầu ngõ, chạy vội vào trọ, cô bán bún trong xóm cười và nói "Mùa mưa rồi, nhớ mang theo áo mưa đi con". Mình mỉm cười và đi vào trọ, cô chủ trọ vừa thấy đã bảo "Cô lấy giúp quần áo cho con rồi nhé!". Mình nhìn cô cười và cảm ơn. Hóa ra, Sài Gòn những ngày mưa cũng không khó chịu đến mức như tưởng tượng, thời tiết ấy có thất thường thì đã có lòng người xoa dịu.

Sài Gòn - những tối học về trễ, phố lên đèn, dòng người có phần tấp nập hơn. Tiếng rú ga, tiếng nhạc vang ra từ một quán nước nào đó. Vẫn con đường từ trường về nhà, vẫn những góc ngách, ngõ hẻm, vừa đi vừa hát vu vơ bản tình ca. Ghé lại quán nhỏ ven đường "Cô ơi, con ỏ bánh mì nha!". Mình đưa tờ 500k, cô nhìn và bảo "Cô không có tiền thôi, thôi mai con ghé lại đưa cô cũng được." Mình kiêu vừa sốc vừa ngẩn ngơ 2, 3 giây và nói "Cô ơi, không sao chứ? Vậy mai con quay lại đưa cô nhé!" "Không sao con ơi, có gì đâu" - cô cười. Quãng đường còn lại về nhà, mình cứ suy nghĩ mãi, ở một nơi, chẳng có chút niềm tin này, ở nơi, ai ai cũng nhìn nhau bằng ánh mắt dè chừng, vẫn còn những con người đặt niềm tin cho bạn!.

Sài Gòn - những ngày buồn đến nao lòng. Bà ngoại chung khu trọ, hôm trước khi về tết, thấy mình xách ba lô bà còn nói "Về tết vui nha", hôm nay vào lại, bà đã không còn nữa... Hôm nào

mình mặc áo dài đi về, bà cũng chọc "Cô giáo về rồi kìa", còn mình gặp cũng hỏi thăm bà vài câu. Khu trọ, ngày nào đi đi về về cũng thấy bà ngồi trước ngõ, hôm nay vắng quá! Vốn chẳng phải người thân, ruột thịt, nhưng những con người chan hòa, triu mến ấy hóa ra lại thành người ta thương...

Sài Gòn - những ngày hiền hòa, dễ chịu nhưng lòng người lại chùng xuống, đầy gợn sóng. Một người chị quen thân nhắn tin "Đầu tháng 4 chị bay, nhớ ra tiền chị nhé!". Tự nhiên bất giác giật mình, cũng chẳng phải đêm ngày kề bên nhau nhưng cái cảm giác một phương trời khác khiến mình suy nghĩ. Nhớ hồi ấy, chị vui vẻ, mình hồn nhiên, đôi khi lại hẹn hò ăn uống. Chưa bao giờ nghĩ tương lai xoay chuyển nhiều đến mức khó tin như vậy. Chị đón một tương lai mới ở xứ người xa lạ, mình bước những bước rất nặng, rất thắm vào tương lai cũng chẳng mấy quen thuộc. Hóa ra, tất cả đều trưởng thành rồi!.

Sài Gòn với những điều tưởng chừng giản đơn ấy lại in hằn sâu sắc vào trái tim ta, không phô trương, không hoa mỹ nhưng đầy chân thành và mộc mạc. Đừng trách Sài Gòn vô tâm, thiếu tình người, chỉ là chính bản thân mình chưa đủ bình yên để cảm nhận trọn vẹn. Những nỗi buồn, những giọt nước mắt, những kiếp người, những mảnh đời cứ đến đây Sài Gòn ôm trọn yêu thương hết. Một Sài Gòn bao dung như thế, vì có gì ta lại không yêu
Nguồn saigoncogivui

NỮ SINH TRONG TÀ ÁO DÀI

Những cô gái học sinh duyên dáng trong tà áo dài, trên chiếc xe đạp di chuyển chậm rãi trên phố có lẽ thời nay hơi hiếm. Nhưng nếu bắt gặp hình ảnh này hẳn bạn sẽ cảm thấy xao xuyến không ít.

MÙA CHÒ NÂU

Có một mùa rất đặc biệt ở Sài Gòn mà tôi hay gọi là “mùa hoa xoay” – là mùa của những cánh Chò Nâu nở, rơi rụng, phủ kín cả một góc đường. Nhất là buổi sáng sớm, hoặc chiều tà, từng cơn gió cuốn hàng ngàn cái cánh nâu đỏ (lúc quả Chò Nâu còn non) xoay tít như chong chóng trước khi chạm đất. Hình ảnh đó hẳn còn lưu lại trong tâm trí rất nhiều người và càng đặc biệt hơn ở lứa tuổi học trò khi mùa Chò Nâu rơi vào mùa chia tay.

XE LAM

Có lẽ xe Lam chỉ tồn tại trong ký ức thế hệ 8X đời đầu và những người sống lâu năm ở Sài Gòn. Tôi vẫn còn nhớ như in cảnh mình bám vào phía sau đuôi xe chỉ vịn duy nhất một tay vào thanh sắt phía bên hông, rồi đứng trên đó lặng nhìn dòng người xuôi ngược.

CÀ PHÊ BỆT NHÌN CÔNG TRÌNH XƯA

Người Sài Gòn và du khách từ khắp nơi sẽ yêu Nhà Thờ Đức Bà hay các công trình cũ có từ thời Pháp. Vào buổi sáng tinh mơ nếu được ngồi nhâm nhi ly cà phê, ngắm từng phiến gạch đỏ ấm áp dưới ánh nắng buổi sớm, hít hà cái không khí sôi động theo từng mốc thời gian của Sài Gòn là một cảm giác thú vị khó tả.

CƠM TẮM, BÁNH MÌ

Ăn sáng ở Sài Gòn rất đa dạng với nhiều món ăn khác nhau nhưng dễ kiếm nhất vẫn là cơm tấm và bánh mì. Chỉ cần dạo quanh các trường học, công sở, khu công nghiệp,... vào buổi sáng sớm. Không khó để bạn có thể tìm thấy hàng cơm tấm hoặc bánh mì để làm “ấm lòng” trước một ngày làm việc mới.

NHỮNG CON ĐƯỜNG NGẬP NƯỚC

Cứ vào mỗi mùa mưa thì đường phố Sài Gòn luôn trong tình trạng ngập nặng. Dù chẳng phải là hình ảnh đẹp hay ấn tượng, nhưng vì cuộc sống của người Sài Gòn luôn gắn liền với nó. Hình ảnh người dân dùng ca, xô, chậu,... tát nước ra ngoài, rồi dùng tấm ván gỗ ngăn không cho nước tràn vào là những hình ảnh ấn tượng không dễ quên ở Sài Gòn.

ĂN VẶT

Hàng quán ở Sài Gòn mở cửa hầu như cả ngày, một số nơi thậm chí bán hàng xuyên đêm để phục vụ những người có công việc về khuya. Ở mọi con đường, góc phố, đầu hẻm,... đâu đâu cũng có sự hiện diện của xe bánh mì, các cô gánh hàng rong.

LANG THANG NGÕ HÈM

Hẻm ở Sài Gòn không ngoằn ngoèo, quanh co như các con hẻm ở Hà Nội. Hẻm ở Sài Gòn có phần rộng hơn, thẳng hơn và dài hơn. Nhưng thường ở bên trong những con hẻm ở Sài Gòn, bạn sẽ có thể dễ dàng bắt gặp vô số điều thú vị: quán ăn ngon, cửa hàng bán đồ “độc”, quán café đặc biệt,...

BẾN BẠCH ĐĂNG

Buổi sáng bến Bạch Đằng là điểm tập thể dục, đến chiều và tối thì nơi này tập trung rất nhiều người đến hóng gió mát từ sông Sài Gòn. Nơi đây cũng có rất nhiều điểm ăn uống trên thuyền hấp dẫn. Bởi bạn có thể vừa thưởng thức bữa tối trên thuyền vừa ngắm được khung cảnh Sài Gòn về đêm.

KẸT XE

Kẹt xe thì đâu mà chả có, nhưng khi du lịch Sài Gòn thì đây là một “đặc sản”. Cứ đến giờ cao điểm thì hầu hết các con phố của Sài Gòn đều trong tình trạng kẹt xe, đến mức bạn không thể nhích được. Lúc trước, kẹt xe là một lý do để biện minh cho việc đi trễ nhưng hiện tại nó là lý do “chính đáng” ở Sài Gòn.

